



Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VI. évfolyam, 51. szám

2017. június 06.

Csak egyszer fáj



Családi történet

Jó pár éve történt, hogy az egyik közeli hozzátartozómnak gondja akadt az epéjével. Eleinte csak hetente görcsölt, de az idő múlásával annyira elfajult a dolog, hogy már nemcsak a házi orvos, de a sürgősségek is kezdték unni a helyzetet. A családból valakinek mindig készenlétben kellett állnia, hogy bármikor vigye a páciens, ha kell, az ügyeletre, vagy a sürgősségre. Az ügyeleten csak kinéztek az ablakon, mire a beteget betámogatták az előtérbe, már elő volt készítve az injekció, a számítógép magától írta a TAJ számot. Jó pár hónapon keresztül zajlott ez a hóka-móka.

Aztán váratlan fordulat történt! A páciens unokahúga telefonált, hogy az édesapja begörcsölt és a kórházba került, ahol másnap megműtik. Az alanyunk elment meglátogatni a rokont, aki túl a műtéten, már lábadozott. Beszélgettek mindenféléről, aztán természetesen a betegség lett a legfőbb téma. Végül delikvensünk előállt a farbával: Hogy tudtad rászálni magad egy műtétre, amikor vannak mindenféle kezelések és gyógyszerek? A válasz egyszerű, de hatásos: Minek kínlódnak hónapokon keresztül, és mérgezzem magam mindenféle vegyszerrel, amikor egy vágással el lehet intézni a dolgot. Ráadásul ez csak egyszer fáj pár napig, utána lehet normálisan élni.



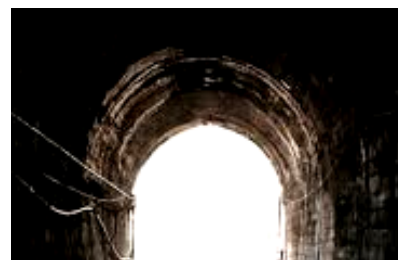
A vállalati történet

A munkaadó és a munkavállalók képviselői megegyeztek, hogy a vállalat anyagilag is elismeri a dolgozók hűségét, akik többsége több évtizede áldozik munkájával a cégnek. Későbbre halasztották a végrehajtás mikéntjének megbeszélését. Amikor ez a később eljött, a vállalat megpróbált kihátrálni az egyezségből. A szenioritásból így lesz szenilitás?

Biztosan mindenki rájött, hogy miről is hablatyolok. Szerintem a családi történetből kellene példát meríteni, minek hónapokig-évekig kínlódnival, amikor egy vágással rendbe lehetne tenni a dolgokat.

Ezt a szenioritást úgy lenne a legegyszerűbb megoldani, ha most vasutasnapra mindenki megkapná a tizenöt év feletti évekre az évi ezer forintját (alapbéremelésben természetesen, ahogy az eredeti ígéret szólt), aztán három vagy ötvenként a soros emelést.

Tudom, ez a vállalatnak most biztosan piszkosul fájna, de tudjuk, hogy az idő minden sebet begyógyít (bár pocskék plasztikai sebész), és a fájdalom hamar múlik. Ráadásul a következő évekre is sokkal egyszerűbb lenne a tervezés.



Márta István





Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Ügyvezetés



A Kongresszus, mint a szervezet „legfelsőbb képviselői és döntést hozó testülete”, és a Választmány, mint „két kongresszus között a szakszervezet felsőszintű irányító testülete” alkotják a stratégiai döntéshozatal és a társadalmi kontroll szintjét. Ha a testületek kellően felkészült tagokból állnak, illetve szükség esetén felkészítik őket egy-egy döntés meghozatala előtt, akkor felelősségteljes, a szervezet érdekeit szolgáló döntéseket hoznak majd. És amennyiben a szavazásra jogosultak körében a társadalmi tisztviselők létszáma a meghatározó, akkor a társadalmi, avagy civil kontroll is érvényesülhet. No de, mi légyen ezen testületek döntéseivel, határozataival?

Természetesen végre kell hajtani, sőt, vinni a napi ügyeket, szóval működtetni kell a szervezetet, amihez szükség van egy újabb szervezeti szintre, amit nevezhetünk az operatív irányítás szintjének. Ez a törvény szerint az ügyvezető, vagy az elnökség, mondván: „Az egyesület ügyvezetését az egyesület ügyvezetője vagy az elnökség látja el.” – döntés kérdése, hogy melyik – és „Az elnökség három tagból áll.” A döntés joga az ügyvezetés mibenlétéről a Kongresszust illeti, és nyilván nem az a fő kérdés, mi legyen a testület neve.



Egy komoly szervezetnél, mint szakszervezetünk, fontos, hogy ne ügyvezető legyen, mert korántsem biztos, hogy szerencsés, ha minden felelősség egy szem emberre hárul. Tehát legyen ügyvezetés, vagy ügyvezető testület, netán elnökség, a lényeg, hogy a meghatározó kérdésekről többen döntsenek, többek véleménye, szakértelme alapján. De mindez nem jelentheti a felelősség megosztását, a törvényt nem írhatjuk felül, hiszen nem csak a döntés joga, de a felelősség is az ügyvezetést terheli.

Ám a többek véleménye és szakértelme alapján történő döntéshozatal megkívánja, hogy az ügyvezetés munkájába tanácskozási, véleménynyilvánítási joggal vonjon be szakértőket és tisztviselőket. Természetesen azokat, akik jól ismerik a tagságot, a szervezet apró zeg-zugait, annak működését és tagjaink elvárásait. No, és akik jó eséllyel be tudják tájolni egy-egy döntés végrehajthatóságát, a végrehajtás következményeit. Ők – különböző jogállású szakértők mellett – célszerűen nem mások, mint a végrehajtás szintjének szervezeteiben dolgozó vezető tisztviselőink.

Dolhai József





Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

SZAKMAI ÁRTALOM

Őrző-védő papa az egyest nézi a bizonyítványban.

- Fiam, ugye tudod, hogy ezért verés jár?
- Szerintem is. De semmi gáz, tudom, hogy hol lakik a tanító néni.

KILÁTÁSOK

Férj dicséri a feleségét:

- Édesem, ma zseniális gombapaprikást készítettél. Honnan ez az új recept?
- Egy detektívregényben olvastam, szívem...



BIZAKODÁS

Miután férjhez megy, felmond a titkárnő. Ebből az alkalomból viccesen megkérdezi főnöke:

- Gondolja, Gizike, hogy ezután kellemesebb lesz otthon, mint itt?
- Hát, ha kellemesebb nem is, de gyakoribb, az biztos...

Balogh Attila